

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 251

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 septembrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
28.	1-2	52.	5
		573.	6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		65.	6-7
		1.572.	7
		1.585.	8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/1996
privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 39 și al art. 56 alin. 1 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților hotărăște :

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Ovidiu Virgil Drăgănescu, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, trece de la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport la Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională;

— domnul deputat Mihai-Sorin Stănescu, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, trece de la Comisia juridică, de disciplină și imunități la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport;

— domnul deputat Liviu Bujor, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, trece de la Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții la Comisia juridică, de disciplină și imunități;

— domnul deputat Dan Coriolan Simedru, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, este

desemnat membru al Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții;

— domnul deputat Mihai Nicolescu, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrației Sociale din România, este desemnat membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice;

— domnul deputat Ștefan Baban, aparținând Grupului parlamentar al Partidului România Mare, este desemnat membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 18 septembrie 1997.
Nr. 28.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 15 din 28 ianuarie 1997*)

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3, 5, 6 și 7
din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare
a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995**

Mihai Constantinescu — președinte
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 1996 a Judecătoriei Oradea, pronunțată în Dosarul nr. 4.378/1996 al acestei instanțe, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3, 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12/1995. Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Eurocable” — S.R.L. Oradea în cadrul contestației pe care a formulat-o împotriva amenzii contravenționale aplicate de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Bihor, pentru încălcarea termenului legal de repatriere a unui avans în valută, plătit de societatea comercială, pentru efectuarea unor importuri pe care însă nu le-a mai realizat.

Prin excepția ridicată se susține că dispozițiile art. IV pct. 3, 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 sunt neconstituționale, întrucât încalcă dispozițiile constituționale ale art. 134 alin. (1), potrivit cărora economia României este o economie de piață, și ale alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, în ceea ce privește obligația statului de a asigura libertatea contractelor, precum și prevederile art. 29 și art. 30 din Constituție, privind libertatea conștiinței și libertatea de exprimare, care, în domeniul contractual, fundamentează libertatea contractuală. De asemenea, prin excepție se invocă și neconstituționalitatea prevederilor art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, deoarece instituie „o răspundere fără culpă” și contravine art. 41 alin. (7) din Constituție, aplicarea unei amenzi, „în cazul neexecutării

unei obligații contractuale”, echivalând „cu o confiscare nelegală”.

Instanța, exprimându-și opinia în temeiul art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, consideră excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât prevederile art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 nu instituie o răspundere obiectivă, orice contravenție presupunând existența culpei, a cărei constatare este însă un atribut exclusiv al instanțelor judecătorești, iar amenda aplicată pentru săvârșirea contravenției nu are caracterul unei confiscări, nefiind deci aplicabile prevederile art. 41 alin. (7) din Constituție, referitoare la prezumția dobândirii licite a bunurilor. De asemenea, instanța consideră că prevederile art. IV pct. 3, 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 sunt constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, referitoare la obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară și întrucât nu încalcă cu nimic prevederile art. 29 și 30 din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, iar în baza art. 5 din aceeași lege, s-a solicitat și opinia Băncii Naționale a României asupra excepției invocate.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră excepția nefondată, deoarece dispozițiile art. IV pct. 3, 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, prin stabilirea unor limite maxime de repatriere a valutei, nu contravin prevederilor constituționale ale art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a), pe de o parte, iar pe de altă parte, își află fundamentul constituțional în dispozițiile lit. b) a aceluiași articol, referitor la obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară. De asemenea, Guvernul consideră că dispozițiile art. 29 și 30 din Constituție sunt inaplicabile, întrucât privesc drepturile fundamentale ale cetățenilor, pe când Ordonanța Guvernului

nr. 18/1994 reglementează activitatea agenților economici, persoane juridice. În ceea ce privește criticile formulate în legătură cu prevederile art. IV pct. 7 din ordonanță, se arată că este inexact că aceste prevederi ar fi instituit o răspundere fără culpă, orice contravenție presupunând existența unei culpe, iar măsura confirmării privește obiectul cu care s-a săvârșit contravenția, ceea ce este în concordanță cu dispozițiile art. 41 alin. (8) din Constituție.

Camerele Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

În opinia Băncii Naționale a României, comunicată de Direcția juridică a acesteia, se consideră că art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 este constituțional, întrucât atât prevederile acestui punct, cât și cele ale pct. 3, 5 și 6 din același articol urmăresc să asigure repatrierea valutei, obligație justificată de disciplina financiară instituită de stat și de autoritatea monetară, de natura operațiunilor și de necesitatea constituirii disponibilităților valutare pentru funcționarea „economiei de piață în condițiile unei convertibilități interne limitate a monedei naționale“. În concluzie, se consideră că dispoziția legală ce face obiectul excepției „este de natură a întări disciplina financiară, a preveni blocajul financiar în serie, determinând în final o circulație monetară sănătoasă și reală“.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului și opinia Băncii Naționale a României, precum și dispozițiile art. IV pct. 3, 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, aprobată prin Legea nr. 12/1995, raportate la dispozițiile Constituției, reține următoarele:

Analizând excepția de neconstituționalitate, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Litigiul în cadrul căruia s-a invocat excepția privește contestarea unei amenzi aplicate pentru nerepatrierea unor sume în valută plătite cu titlu de avans și nerestituite în termenele maxime prevăzute la art. IV pct. 3 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994. În consecință, celelalte alineate ale pct. 3, în afară de alin. 3, precum și prevederile pct. 5 și 6 ale art. IV din ordonanța sus-menționată sunt irelevante pentru soluționarea cauzei, astfel încât, în temeiul art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia pot face obiectul unei excepții numai dispozițiile legale de care depinde soluționarea procesului, în speță a contestației, rezultă că excepția invocată este pertinentă numai în ceea ce privește dispozițiile alin. 3 al pct. 3 și cele ale pct. 7 al art. IV din ordonanța sus-menționată.

Alin. 3 al pct. 3 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 prevede că, în cazul plăților în avans pentru

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3, 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995, invocată de Societatea Comercială „Eurocable“ — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 4.378/1996 al Judecătoriei Oradea.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 28 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Mihai Constantinescu

importuri, avansul plătit trebuie restituit într-un termen de 15 zile calendaristice, calculate de la data ultimului termen de livrare contractual.

Prin excepția invocată se susține că această dispoziție legală ar fi neconstituțională, întrucât încalcă libertatea contractuală, impusă de principiul prevăzut de alin. (1) al art. 134 din Constituție, potrivit căruia economia în România este o economie de piață, și de dispozițiile alin. (2) lit. a) din același articol, referitoare la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, ca și de dispozițiile constituționale ale art. 29 și 30, privind libertatea conștiinței și libertatea de exprimare. Critica invocată nu poate fi reținută. Conform art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, statul are obligația de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară. Într-o interpretare sistematică a art. 134, această prevedere urmează a fi aplicată în concordanță și cu dispozițiile alin. (1), privind economia de piață, și ale alin. (2) lit. a) privind libertatea comerțului, din același articol, ceea ce presupune că dispozițiile legale instituite pentru consolidarea regimului valutar și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, cum sunt cele de la alin. 1 al pct. 3 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, sunt conforme cerințelor economiei de piață, în stadiul ei actual de dezvoltare, ca și regulilor necesare pentru asigurarea, în ansamblul economiei, a libertății comerțului. De asemenea, art. 29 și 30 privesc, în esență, drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor, care nu pot fi opuse cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară.

În ceea ce privește dispozițiile pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, invocarea, prin excepție, a prevederilor art. 41 alin. (7) din Constituție nu este concludentă, deoarece, în speță, nu proveniența valutei formează obiectul litigiului, ci folosirea ei, sub formă de avans, pentru efectuarea unei operațiuni de import, cu încălcarea termenului de repatriere prevăzut de dispozițiile alin. 3 al pct. 3 din art. IV al ordonanței, având drept consecință săvârșirea faptei contravenționale prevăzute la pct. 7 al art. IV din aceeași ordonanță. După cum se arată în opinia instanței, constatarea existenței sau inexistenței culpei este de competența exclusivă a instanței judecătorești. În ceea ce privește motivul invocat în susținerea excepției, în sensul că „aplicarea unei amenzi, în cazul neexecutării unei obligații contractuale, echivalează cu o confiscare nelegală“, aceasta se bazează pe o confuzie între obligația contractuală, convenită de părți, și obligația legală de repatriere a avansului plătit, instituită de lege, a cărei încălcare constituie conținutul contravenției reglementate de prevederile pct. 7 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149
din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3, 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Raul Petrescu — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Eurocable” — S.R.L. Oradea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 15 din 28 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 30 aprilie 1997 și apoi — ținând seama de faptul că, la termenul din 22 aprilie 1997, cererea recurentei de amânare a judecării a fost refuzată, pentru a se da acesteia posibilitatea, în temeiul art. 156 alin. 2 din Codul de procedură civilă, de a formula și comunica concluzii scrise — pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 15 din 28 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3, 5, 6 și 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18 din 21 ianuarie 1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată prin Legea nr. 12 din 3 februarie 1995, invocată de Societatea Comercială „Eurocable” — S.R.L. Oradea în Dosarul nr. 4.378/1996 al Judecătoriei Oradea.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, că, față de obiectul litigiului cu ocazia căruia s-a invocat excepția, au relevanță numai prevederile pct. 3 alin. 3 și ale pct. 7 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, iar acestea, raportate la dispozițiile art. 134, art. 29, art. 30 și ale art. 41 alin. (7) din Constituție, nu contravin acestora.

Curtea a statuat că art. IV pct. 3 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, potrivit căruia, în cazul plăților în avans pentru importuri, avansul plătit trebuie restituit într-un termen de 15 zile calendaristice, calculate de la data ultimului termen de livrare contractual, este conform cerințelor economiei de piață, în stadiul ei actual de dezvoltare, ca și regulilor necesare pentru asigurarea, în ansamblul economiei, a libertății comerțului, nefiind contrar dispozițiilor art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, privind economia de piață și libertatea comerțului, și nici celor ale art. 29 și 30 din aceeași lege, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor neputând fi opuse cerințelor apărării intereselor naționale în activitatea financiară și valutară. În ceea ce privește art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, instanța de fond a stabilit că invocarea, prin excepție, a prevederilor art. 41 alin. (7) din Constituție, potrivit cărora averea dobândită licit nu poate fi confiscată, nu este concludentă, deoarece, în speță, cu pronunțarea

valutei formează obiectul litigiului, ci folosirea ei, sub formă de avans, pentru efectuarea unei operațiuni de import, cu încălcarea termenului de repatriere, având drept consecință săvârșirea faptei contravenționale prevăzute în acest articol.

Împotriva acestei decizii, Societatea Comercială „Eurocable” — S.R.L. Oradea a declarat recurs.

Au fost formulate două motive de recurs. Potrivit primului dintre ele, instituirea termenelor limită obligatorii pentru plata unor produse sau servicii ar contraveni dispozițiilor art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, încălcând și principiul libertății contractuale, iar susținerea că art. IV pct. 3 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 este conform cerințelor economiei de piață, în stadiul actual de dezvoltare, conduce la concluzia că, în alte stadii de dezvoltare a economiei de piață, ar putea exista alte termene obligatorii pentru plata produselor și a serviciilor prestate, ceea ce este contrar principiului libertății contractuale, ca expresie a libertății comerțului.

În cel de-al doilea motiv de recurs se susține că art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 instituie o răspundere fără culpă, aceasta rezultând și din Instrucțiunile Ministerului Finanțelor și ale Ministerului Comerțului nr. 1/15.086 din 20 octombrie 1995, care, prin art. 7 lit. a), stabilește că nu se supun sancțiunilor prevăzute la art. IV pct. 7 din ordonanță sumele aflate în litigii, pentru care urmează să înceapă, în termenele stabilite de organul de control, sau pentru care au început procedurile judiciare, imposibilitatea pornirii acestor proceduri din cauze neimputabile agentului economic conducând la concluzia vinovăției acestuia, „deci la existența contravenției”, chiar dacă o astfel de situație ar fi imputabilă partenerului extern.

Recurenta nu a depus concluzii scrise.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Constituția, prin art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a), stabilește că economia României este economie de piață și că statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Alin. 3 al pct. 3 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994 prevede că, în cazul plăților în avans pentru importuri, avansul achitat trebuie restituit într-un termen de 15 zile calendaristice, calculate de la ultimul termen de livrare contractual.

Stabilirea de către stat, în exercitarea obligațiilor sale de asigurare a intereselor naționale în activitatea financiară și valutară, a unor reguli privind circulația valutei din țară către exterior nu contravine principiilor economiei de piață și nici nu încalcă libertatea contractuală, agenții economici nefiind constrânși de lege la a opta pentru o modalitate anume de a face afaceri.

Motivarea instanței de fond, potrivit căreia prevederile art. IV pct. 3 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 sunt conforme cu cerințele economiei de piață, în stadiul ei actual de dezvoltare, este justă și se referă la necesitatea asigurării intereselor naționale în activitatea financiară

și valutară la un moment dat, prin întărirea disciplinei financiare a agenților economici. Concluzia recurenței că, „în alte stadii de dezvoltare a economiei de piață, ar putea exista alte termene obligatorii pentru plata produselor și serviciilor prestate“ n-ar fi singura, pentru că ar putea exista și ipoteza că astfel de termene nu vor fi necesare. Însă astfel de speculații nu au vreo legătură cu aprecierea constituționalității art. IV pct. 3 alin. 3 din ordonanță.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv de recurs, potrivit căruia art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 ar institui o răspundere fără culpă, întemeiat pe prevederile instrucțiunilor de aplicare a acesteia, completul de fond, în mod corect, a reținut că este de competența exclusivă a instanței judecătorești constatarea existenței sau inexistenței culpei. Este de reținut că agentul economic, în

în consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Eurocable“ — S.R.L. Oradea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 15 din 28 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind contractarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern
pentru achiziționarea de hardware, software, elemente de comunicație și asistență tehnică
pentru dezvoltarea sistemului de gestionare a finanțelor publice**

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern în valoare de 50 milioane dolari S.U.A., în vederea achiziționării de hardware, software, elemente de comunicație și asistență tehnică pentru dezvoltarea sistemului de gestionare a finanțelor publice.

Art. 2. — Achiziția se va efectua în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice.

Art. 3. — Bunurile și serviciile achiziționate din creditul extern sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, de

impozitul pe dobânzi și pe comisioane, aferente creditului extern.

De asemenea, bunurile din import achiziționate pentru dezvoltarea sistemului de gestionare a finanțelor publice sunt scutite de plata taxelor vamale.

Art. 4. — Rambursarea creditului extern, plata dobânzilor, a comisioanelor și a spezelor bancare aferente se vor efectua din fondurile alocate anual de la bugetul de stat Ministerului Finanțelor, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 22 septembrie 1997.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unor produse din import

În temeiul prevederilor art. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se exceptează temporar de la plata taxelor vamale poziția tarifară 8461.40.71 — Mașini-unelte de finisat angrenaje cu reglare în orice axă cu o precizie de cel puțin 0,01 mm, cu comandă numerică, în limita unui contingent tarifar valoric de 2,0 milioane USD.

Art. 2. — Administrarea contingentului tarifar se efectuează prin licențe eliberate de Ministerul Industriei și Comerțului.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică până la data de 31 decembrie 1997.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 20 septembrie 1997.
Nr. 573.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

privind aprobarea Normelor tehnice pentru producerea, controlul, certificarea și comercializarea semințelor și materialului săditor

Ministrul agriculturii și alimentației,

văzând Nota Inspecției de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor nr. 45.870 din 4 septembrie 1997, având în vedere prevederile art. 2 lit. c), ale art. 12 și ale art. 18 lit. b) și d) din Legea nr. 75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole, modificată și completată prin Legea nr. 57/1997 și prin Legea nr. 131/1997,

ținând seama de directivele Consiliului Uniunii Europene privind comercializarea semințelor și a materialului de înmulțire și plantare: nr. 66/400/CEE din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de sfeclă; nr. 66/401/CEE din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere; nr. 66/402/CEE din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale; nr. 66/403/CEE din 14 iunie 1966 privind comercializarea cartofilor de sămânță; nr. 69/208/CEE din 30 iunie 1969 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre; nr. 70/458/CEE din 29 septembrie 1970 privind comercializarea semințelor de legume; nr. 68/193/CEE din anul 1968 privind comercializarea materialelor de înmulțire vegetativă a viței de vie; nr. 91/682/CEE din 19 decembrie 1991 privind comercializarea materialelor de înmulțire a plantelor ornamentale și a plantelor ornamentale; nr. 92/33/CEE din 28 aprilie 1992 privind comercializarea plantelor legumicole și a materialelor de înmulțire a legumelor, altele decât semințele; nr. 92/34/CEE din 28 aprilie 1992 privind comercializarea materialelor de înmulțire a plantelor fructifere și a plantelor fructifere destinate producției de fructe; nr. 77/93/CEE din 21 decembrie 1976 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitatea Europeană a organismelor dăunătoare vegetalelor și produselor vegetale și împotriva propagării lor în interiorul Comunității, toate acestea cu modificările ulterioare, precum și directivele și deciziile în materie ale Comisiei Comunității Europene,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 390/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice pentru producerea, controlul, certificarea și comercializarea semințelor și materialului săditor cuprinzând:

Partea I — Reguli tehnice generale privind producerea, controlul, certificarea și comercializarea semințelor și materialului săditor;

Partea a II-a — Norme tehnice specifice pentru producerea, controlul, certificarea și comercializarea semințelor și materialului săditor, cu anexele nr. 1—23, pe speciile sau grupele de specii următoare:

1. Cereale păioase
2. Porumb
3. Sorg
4. Leguminoase alimentare
5. Floarea-soarelui
6. Rapiță de ulei
7. Ricin
8. Arahide
9. In
10. Căneapă
11. Bumbac
12. Tutun
13. Cartof
14. Sfeclă de zahăr, sfeclă furajeră și cicoare
15. Plante furajere
16. Plante medicinale și aromatice
17. Legume
18. Plante ornamentale—flori
19. Hamei
20. Material săditor pomicol
21. Material săditor de dud

22. Material săditor viticol

23. Plante ornamentale—material dendrologic;

Partea a III-a — Formulare-model, anexele nr. 1—8.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la data emiterii. Pe aceeași dată, Ordinul ministrului agriculturii nr. 37 din 28 aprilie 1988 și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Cantitățile de semințe și de material săditor care nu sunt destinate reînmulțirii, certificate în conformitate cu normele în vigoare până la data prezentului ordin, vor putea fi comercializate în următorii 3 ani pentru culturi de consum.

Art. 3. — Inspekția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor din Ministerul Agriculturii și Alimentației va urmări aplicarea prevederilor prezentului ordin și va organiza instruirii privind modul de aplicare a acestuia.

Normele tehnice, anexe la prezentul ordin, pot fi consultate, de către cei interesați, la Inspekția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor, la Laboratorul Central pentru Controlul Calității Semințelor și la inspectoratele pentru calitatea semințelor și materialului săditor teritoriale.

Art. 4. — Prezentul ordin, cu excepția anexelor, va fi publicat în Monitorul Oficial al României.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Dinu Gavrilescu

București, 18 septembrie 1997.
Nr. 65.

MINISTERUL FINANTELOR

O R D I N

privind completarea Normelor metodologice nr. 8.904/1994 de aplicare a Legii nr. 91/1993 privind datoria publică

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, precum și a art. 36 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice nr. 8.904/1994 de aplicare a Legii nr. 91/1993 privind datoria publică, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 23 ianuarie 1995, se completează după cum urmează:

— **Punctul 20 din capitolul IV se completează cu două alineate, care vor avea următorul cuprins:**

„În vederea recuperării de la garantat a sumelor achitate la extern de către Ministerul Finanțelor, în calitate de garant, contravaloarea în lei a ratelor dobânzilor și comisiunilor scadente, plătite de Ministerul Finanțelor, se va stabili la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data plății la extern și se va vira în contul nr. 64.37.8.01.60 «Disponibil pentru constituirea fondului de risc din garanții acordate agenților economici», deschis la centrala Băncii Naționale a României.

La debitul restant se aplică majorări de întârziere în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale în vigoare privind sumele datorate bugetului de stat, calculate începând cu ziua imediat următoare efectuării plății la extern și până la momentul recuperării integrale a acesteia.“

Art. II. — Direcția generală a datoriei publice, Direcția generală a relațiilor financiare cu organisme internaționale, Direcția generală de colectare a veniturilor statului și de aplicare a executării silite, Direcția generală a trezoreriei, agenții economici și instituțiile publice vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor acestui ordin.

Art. III. — Prevederile prezentului ordin vor intra în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 16 septembrie 1997.

Nr. 572.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
privind lansarea unor emisiuni de titluri de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor,

în baza prevederilor art. 28 din Legea bugetului de stat pe anul 1997 nr. 72/1997, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică, ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind operațiuni cu titluri de stat, derulate de către Banca Națională a României în calitate sa de agent al statului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor anunță lansarea unor emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DISCONT*, în valoare totală de 3.626.750.000.000 lei, seriile:

- a) D 98.04.02, în valoare investită de 309.160.000.000 lei;
- b) D 98.01.08, în valoare investită de 1.444.250.000.000 lei;
- c) D 98.01.15, în valoare investită de 598.540.000.000 lei;
- d) D 98.01.22, în valoare investită de 773.800.000.000 lei;
- e) D 98.01.29, în valoare investită de 501.000.000.000 lei.

Valorile împrumutate pot fi majorate sau micșorate până la anularea emisiunii, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului, comunicate de Ministerul Finanțelor cu 48 de ore înaintea licitațiilor.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu discount sunt puse în vânzare la datele de:

- a) joi, 2 octombrie 1997;
- b) joi, 9 octombrie 1997;
- c) joi, 16 octombrie 1997;
- d) joi, 23 octombrie 1997;
- e) joi, 30 octombrie 1997.

Art. 3. — Certificatele de trezorerie cu discount sunt scedente în datele de:

- a) joi, 2 aprilie 1998, la 182 de zile;
- b) joi, 8 ianuarie 1998, la 91 de zile;
- c) joi, 15 ianuarie 1998, la 91 de zile;
- d) joi, 22 ianuarie 1998, la 91 de zile;
- e) joi, 29 ianuarie 1998, la 91 de zile.

Art. 4. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc cu două zile înainte de data emisiunii, iar adjudicarea se va face după metoda cu preț uniform.

Oferta de cumpărare va cuprinde valoarea nominală, valoarea investită, rata discountului, prețul și randamentul, calculate potrivit formulelor:

$$P = 1 - (d \times r) / 360$$

și

$$y = r / P,$$

în care:

P = prețul titlului de stat cu discount, exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului;

y = randamentul.

Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul de a respinge, parțial sau în totalitate, ofertele pe care nu le consideră a fi la un nivel acceptabil de dobândă.

Art. 5. — Fiecare investitor poate să depună maximum 5 oferte competitive. Fiecare ofertă va fi de minimum 100.000.000 lei, cu multipli de 10.000.000 lei. Investitorii pot depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților lor, persoane juridice. Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 6. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000.000 lei.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data fiecărei emisiuni, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop, și va fi dat publicității în ziua următoare celei în care a avut loc licitația.

Art. 9. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount subscrise se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea investită a certificatelor de trezorerie cu discount cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu discount.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală a datoriei publice va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Mircea Ciomara

București, 18 septembrie 1997.

Nr. 1.585.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.